

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/357/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315212369
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2315212369.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom 010 11 Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Y. S., rod. W., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX T. č. XXX, o zaplatenie 4813,69 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4750,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 2,56 eura a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4750,- eur od 27. 3. 2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieťa.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou zo dňa 18. 5. 2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy nezaplatenej istiny vo výške 4813,69 eura, úrokov 242,10 eura, úrokov z omeškania 2,56 eura, úroku 15,9 % p.a. zo sumy 4813,69 eura od 27. 3. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % p.a. zo sumy 4813,69 eura a zo sumy úrokov 242,10 eura od 27. 3. 2015 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 3. 3. 2014 Úverovú zmluvu číslo XXXXXX (ďalej len ÚZ), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 5000,- eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v pravidelných mesačných splátkach v termíne splatnosti do 20. 2. 2024.

3. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a preto bol listom zo dňa 26. 3. 2015 vyzvaný na predčasné splatenie úveru najneskôr do 5. 4. 2015. Žalovaný uhradil po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby sumu 0,- eur.

4. Dlh žalovaného predstavuje ku dňu zosplatnenia sumu 5118,35 eura - nezaplatená istina úveru 4813,69 eura, úroky 242,10 eura, úroky z omeškania 2,56 eura, poplatky za upomienky 60,- eur, poplatky za poistenie 0,- eur. Istina úveru a nezaplatené úroky sú sankcionované sankčnou províziou vo výške 5 % p.a. (podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka sa jedná o dohodnutý úrok z omeškania).

5. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

6. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 11. 4. 2017 pod č.k. XXC/XXX/XXXX - XX tak, že žalobu zamietol. Voči rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 3. 7. 2018 pod č.k. 10Co/226/2017- 125 tak, že rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom odôvodnení m. i. poukázal na to, že je názoru, že napriek poukazu žalobcu na Smernicu a rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich tak, ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval okresný súd, je úver v prejednávanej spore potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V prípade záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru má žalobca nárok na vrátenie sumy poskytnutého úveru, pričom žalobca preukázal, že reálne žalovanému titulom úveru vyplatil sumu 4750,- eur (5000,- eur mínus 250,- eur ako poplatok). Žalobca v žalobe jasne uviedol výšku istiny, ktorú žiada zaplatiť, čím splnil povinnosť tvrdenia. Pokiaľ žalovaný túto skutočnosť nijako nerozporoval, t. j. neuplatnil žiadne prostriedky procesnej obrany, má súd vychádzať z tvrdení žalobcu. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku), bude opätovne vec prejednať za stavu dodržania postupu opísaného vyššie a znova posúdiť žalobou uplatnený nárok, posúdiť jeho danosť v zmysle ustanovení ZoSÚ, OZ a ďalších na vec sa vzťahujúcich ustanovení, vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré je povinný v prípade potreby doplniť v závislosti na aktivitách sporových strán a potom vo veci znova rozhodnúť o celom predmete konania. Sú konštatuje, že strany viac aktívne neboli, súd preto vychádzal z vykonaného dokazovania a právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je tunajší súd viazaný.

7. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). K žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe.

8. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

9. Súd dáva do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

10. Súd sa oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi v ňom založených - Úverová zmluva číslo 108439, sadzobník poplatkov, výzva na predčasné splatenie úveru, upomienka, všeobecné obchodné podmienky - a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

11. Žalobca podal žalobu tak, ako je vyššie popísaná.

12. Dňa 3. 3. 2014 uzatvoril žalobca so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXX, v zmysle ktorej, bola žalovanému schválená pôžička - bezúčelový úver vo výške 5000,- eur. Podľa úverovej zmluvy úver bol dohodnutý so splatnosťou 120 mesiacov, vždy k 20. dňu v mesiaci po 83,73 eura, pričom zo zmluvy nevyplýva splatnosť istiny, úrokov a poplatkov, konečná splatnosť úveru 20. 2. 2024, RPMN úveru 19,03 %, ročná úroková sadzba 15,9 %, celková čiastka, ktorú má odporca uhradiť navrhovateľovi je 10297,60 eura. Ako vyplynulo z dokazovania, tvrdení žalobcu a konštatoval to aj odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 3. 7. 2018 pod č.k. 10Co/226/2017- 125, žalobca reálne žalovanému titulom úveru vyplatil sumu 4750,- eur.

13. Uzatvorená úverová zmluva podlieha právnej úprave zakotvenej v § 52 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka ako aj zákona číslo 129/2010 Z.z.; oba predpisy účinné k 3. 3. 2014. Žalobca

nepreukázal, že žalovaný vystupoval ako podnikateľ, zmluva ani neuvádza údaje svedčiace takémuto záveru (napr. žalovaný je na nej identifikovaný rodným číslom). Aj Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach ustálil, že v prípade spotrebiteľských zmlúv sa na právne vzťahy uplatnia prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka (NS SR v rozsudku zo dňa 21. 4. 2015, sp. zn. 3MCdo/14/2014, ustálil, že ako § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tak aj § 52 ods. 2 veta tretia občianskeho zákonníka, nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia, čo znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom).

14. Jedná sa o spotrebiteľský úver, preto je potrebné pri posudzovaní vzájomných práv a povinností použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nie je možné ho posúdiť ako absolútny obchod podľa ustanovení Obchodného zákonníka, nakoľko takýto výklad by bol v príkrom rozpore so záujmami spotrebiteľa a v jeho neprospech a porušením § 54 ods. 2 OZ. K uvedenému smeruje aj doterajšia súdna prax, ako aj zmena Občianskeho zákonníka, ktorá síce bola pôvodne účinná od 12. 6. 2014 (ďalšou novelou č. 151/2014 Z.z. je účinnosť odložená na 1. 4. 2015), avšak je len potvrdením zámeru zákonodarcu pri ochrane práv spotrebiteľa. Navyše zák. č. 129/2010 Z.z. vo svojom ustanovení §-u 1 ods. 2 jednoznačne stanovuje, že spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, nie úveru podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

15. Všetky základné podmienky poskytnutia úveru boli zvýraznené a prehľadne uvedené v tabuľke v bode 1.2. úverovej zmluvy, s výnimkou splnenia podmienky podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (ako to podrobne rozpisal Krajský súd v Trnave vo svojom uznesení zo dňa 3. 7. 2018 pod č.k. 10Co/226/2017-125 v bodoch 17. až 26.).

16. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (účinný k 3. 3. 2014), (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53b ods. 1 OZ, Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, účinný od 1. 4. 2015, Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinný k 3. 3. 2014, Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. k/ cit. zák., (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zák., Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

17. Vzhľadom na citovaný § 9 ods. 1 a 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. predloženú ÚZ je nutné túto zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a úver nesplácal, žalobca ho listom zo dňa 26. 3. 2015 vyzval na predčasné splatenie úveru najneskôr do 5. 4. 2015. Ku dňu 26. 3. 2015 tak došlo k zosplateniu úveru a povinnosťou žalovaného bolo zaplatiť celý úver jednorazovo.

18. V dôsledku toho je potom žalovaný povinný vrátiť žalobcovi sumu 4750,- eur, ktorú reálne čerpal a nevrátil a to ani čiastočne, spolu aj s úrokom z omeškania.

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Omeškanie dlžníka je najčastejším porušením záväzku, hoci z hľadiska realizácie záväzku nejde o najzávažnejšie porušenie, a to z toho dôvodu, že ešte neznamená zmarenie záväzku. Ide tu o prípad, keď záväzok síce nebol splnený v dobe splatnosti, ale splnenie obligačnej povinnosti nie je vylúčené a predpokladá sa jej dodatočné splnenie. Je to samostatná forma nesplnenia v tom zmysle, že ide o nesplnenie dočasné. Omeškanie dlžníka sa nevzťahuje len na prípady nesplnenia záväzku včas, ale zahŕňa aj prípady, keď síce záväzok bol splnený včas, ale toto plnenie nemá náležitosti riadneho plnenia, t. j. plnenie je vadné. Na vadné plnenie sa teda hľadí ako na nesplnenie záväzku. Žalovaný podľa listinných dôkazov je v omeškaní tým, že neplnil riadne a včas (dostal sa do omeškania uplynutím času plnenia podľa jednotlivých faktúr); omeškanie teda spočíva v porušení záväzku vo vzťahu k času plnenia.

21. Žalobca si uplatnil žalobou úrok z omeškania vo výške 2,56 eura vyčíslený z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru a ďalej vo výške 5 % p.a., súd mu preto priznal takto uplatnenú výšku príslušenstva.

22. Čo sa týka úroku z omeškania vo výške 2,56 eura, súd dospel k záveru, že ku dňu zosplatenia tento úrok predstavoval vyššiu sumu, súd však aj s poukazom na § 216 CSP priznal žalobcovi „len“ požadovaných 2,56 eura. Napr. s prvou splátkou bol žalovaný v omeškaní od 21. 3. 2014 do zosplatenia, t. j. do 26. 3. 2015, t. j. 371 dní, potom úrok z omeškania je $5 \times 371 \times 83,73 / 36500$, t. j. 4,26 eura; s druhou splátkou bol žalovaný v omeškaní od 21. 4. 2014 do zosplatenia, t. j. do 26. 3. 2015, t. j. 340 dní, potom úrok z omeškania je $5 \times 340 \times 83,73 / 36500$, t. j. 3,90 eura, atď. Úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru je tak preukázateľne vyšší, ako žalobca požadoval žalobou. Podľa § 216 CSP mu súd priznal sumu 2,56 eura. Ďalej súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % od 27. 3. 2015 (deň nasledujúci po zosplatení úveru) až do zaplatenia, nakoľko omeškanie so zaplatením úveru trvá aj po zosplatení úveru a to až do dňa rozhodnutia súdu a ďalej. Uplatnená výška úroku z omeškania je plne v súlade s citovaným nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., keďže je uplatnená v najnižšej možnej výške (v čase vzniku omeškania s prvou splátkou, t. j. k 21.

3. 2014, bola platná základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,15 % p.a., potom úrok omeškania by bol 5,15 % p.a., od 10. 9. 2014 do 15. 3. 2016 bola platná základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05 % p.a., potom úrok omeškania by bol 5,15 % p.a., a od 16. 3. 2015 je platná základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a., potom úrok omeškania je 5 % p.a. Žalobca si žalobou uplatnil úroky z omeškania za celé obdobie „len“ vo výške 5 % p.a., rovnako aj tu súd postupoval podľa § 216 CSP.

23. Súd vo zvyšnej časti - požadovaných úrokov vo výške 242,10 eura a úrokov z omeškania vo výške 5 % z dlžných úrokov 242,10 eura od 27. 3. 2015 do zaplatenia zamietol a to s poukazom na to, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov.

24. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako to vyplýva z enunciatu rozsudku.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t. j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010). Súd pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 255 ods. 2 CSP určí pomer úspechu a neúspechu strán sporu. Žalobca bol v konaní úspešný vo výške 53,54 % a neúspešný vo výške 46,46 % (čo predstavuje úspech žalovaného). Po pomernom rozdelení trov konania, t. j. po odpočítaní úspechu a neúspechu žalobcu, potom súd dospel k záveru, že obe strany boli takmer rovnako úspešné či neúspešné (pomer úspechu a neúspechu bol do 10 %, presne 7,08 %), preto im náhradu trov konania nepriznal. Pre účely výpočtu trov konania súd vychádzal z požadovanej sumy ku dňu rozhodnutia súdu, t. j. k 10. 1. 2019. Žalobca svoju žalobou požadoval zaplatenie sumy istiny 4813,69 eura + úroky 242,10 eura + úrok 15,9 % ročne vo výške 2904,24 eura k 10. 1. 2019 + úroky z omeškania 5 % ročne k 10. 1. 2019 vo výške 913,28 eura, spolu tak 8875,87 eura, pričom mu súd priznal sumu 4752,56 eura. Výpočet úspechu žalobcu je potom $4752,56 \text{ eura} / 8875,87 \text{ eura} \times 100$, t. j. 53,54 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Podľa § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.